

РЕШЕНИЕ

№ 52

гр. Ловеч, 31.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ЛОВЕЧ в публично заседание на трети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ТАТЯ. МИТЕВА

при участието на секретаря ВЕСЕЛИНА В.
като разгледа докладваното от ТАТЯ. МИТЕВА Търговско дело № 20224300900050 по описа за 2022 година

Производство по чл.432 от Кодекса за застраховане.

Съдът е сезиран с искова молба вх. № 3727/22.06.2022 г. от Л. Б. С. – Л., ЕГН: *****, адрес: гр. *****, ул. „Княз Борис I“ № 43, като майка и законен представител на малолетния Д. М. Л., ЕГН: *****, адрес: *****, чрез адвокат Н. Н. Д., със служебен адрес: *****, срещу ЗАД „Алианц България“ АД, ЕИК *****, с адрес гр. *****, с посочено правно основание чл. 432, ал. 1 във вр. с чл. 429, ал. 3 и чл. 497, ал. 1, т. 1 от КЗ и цена на иска 30,000.00 лв.

Посочват, че на 24.08.2017 г. около 16:00 часа в гр. *****, ул. „Момчилец“ № 16, водачът на л.а. марка „Фиат“, модел „Пунто“, с рег. № *****, рама № *****, със ЗЗГОА при ЗАД „Алианц България“ АД, полица № BG/01/*****, управляван от Ц. К. Т., ЕГН *****, при движение по ул. „Момчилец“, поради грубо нарушение на правилата за движение съгласно ЗДвП и управлявайки гореописаното МПС с несъобразена скорост, не пропуска пресичащият от дясно на ляво малолетен велосипедист на пешеходна пътека тип „Зебра“ -Д. М. Л., ЕГН *****, като по този начин реализира удар с последния, след което напуска местопроизшествието. В резултат на реализираното ПТП Д. М. Л., ЕГН ***** получава средна телесна повреда, изразяваща се в разместена фрактура на лявата ключица. Излагат, че относно въпросния инцидент има образувано ДП № 213/2017 г. по описа на РУ - Луковит, както и пр. пр. № 839/2017 г. по описа на РП - Ловеч, ТО - Луковит, като към настоящия момент е образувано НОХД 20/2022 г. по описа на РС-Луковит.

Считат, че отговорността за процесното ПТП е изцяло на водача Ц. Т., която в

разрез с правилата за движение по пътищата съгласно ЗДвП е управлявала МПС, без да отдава нужното внимание и контрол при заобикаляне на спряло пред пешеходна пътека пътно превозно средство, била е длъжна да се движи с такава скорост, която да ѝ позволи да спре, за да пропусне преминаващите по пешеходната пътека пешеходци, с което неправомерно поведение е допуснала настъпването на процесното ПТП и крайно негативни последици за пострадалия.

Относно наличието на валидно застрахователно правоотношение по ЗЗГОА при ЗАД „Алианц България“ АД на л.а. марка „Фиат“, модел „Пунто“, с рег. № *****, за периода от 02.10.2016 г. до 01.10.2017 г. се позовават на данни от Информационен регистър към Гаранционен фонд.

Посочват, че в качеството си на пострадало лице по смисъла на чл. 478, ал. 1 от КЗ, ищецът има право на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, да претендира пряко от ответника, в качеството му на застраховател по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния водач, изплащане на обезщетения за всички претърпени неимуществени вреди, които са в пряка причинно-следствена връзка с процесното ПТП, във връзка с което е депозирал писмена застрахователна претенция с вх. № 200-00-4606/31.10.2017 г. чрез адв. П.В.Р., по която е образувана щета № 1000 17 217 501074 при ответното дружество.

С Писмо с изх. № 310-01-7466 / 06.11.2017 г. от ЗАД „Алианц България“ АД са направили искане за представяне на допълнителни документи.

Твърдят, че с допълнителна молба, получена съгласно известие за доставяне от български пощи на 06.12.2021 г. до ЗАД „Алианц България“ АД са поискали да им бъде предоставена информация на какъв етап е образуваната щета, определено и изплатено ли е застрахователно обезщетение, както и са поискали да им бъде предоставен незаверен препис на всички налични при ответното дружество документи във връзка с образуваната щета. Със същата молба приложено са представили: заверено копие от пълномощно; заверено копие от Удостоверение за раждане на Д. М. Л.; уведомление от законните представители и родители на Д. М. Л., ЕГН:*****, с което оттеглят учредените пълномощия на адвокат Р.Н.Л. и адвокат П.В.Р. и на преупълномощени от тях лица и не желаят да бъдат техни адвокати занапред. В отговор на молбата, от ЗАД „Алианц България“ АД получили уведомление с изх. № 1 - 101 -4101 -7952#1 от 06.12.2021 г., с което били уведомени, че към този момент ЗАД „Алианц България“ АД не е определило и изплатило застрахователно обезщетение относно претърпените от Д. Л. неимуществени вреди, тъй като преписката не е окомплектована с нужните затова документи. С допълнителна молба, получена съгласно известие за доставяне от български пощи на 30.01.2022 г. до ЗАД „Алианц България“ АД представили в оригинал Декларация подписана от двамата родители на Д. М. Л., че същите не са претендирали съдебно или извънсъдебно застрахователно

обезщетение от друг застраховател, лице, виновния водач или неговите наследници, както и не са получавали и не предстои да получат застрахователно обезщетение от друг застраховател, лице, виновния водач или неговите наследници.

Считат, че документите, които ЗАД „Алианц България“ АД изисква допълнително от ищеца нямат съществено значение за установяване на основаниято и размера на претенцията и целят необосновано забавяне и удължаване на процедурата по уреждане на претенцията - ответникът нарушава забраната, установена в чл. 106, ал. 5 от КЗ. Писмо с изх. № 310-01-7466 от 06.11.2017 г. от ЗАД „Алианц България“ АД приравняват на отказ съгласно разпоредбите на КЗ, тъй като ответникът указва на ищеца, на първо място, да приложи документи, с които същия не е разполагал към онзи момент, а и към настоящия също, на второ място, посочва като абсолютна предпоставка за решаване и изплащане на обезщетение необходимостта от документи, които не са абсолютна предпоставка, съответно на разпоредбата на чл. 496, ал. 3 от КЗ, което по смисъла на закона е приравнено на отказ съответно чл. 496, ал. 2, т. 2, тъй като към извънсъдебната претенция са приложени всички необходими документи, въз основа на които ответникът е бил във възможност да определи дължимо обезщетение или откаже мотивирано, а именно Констативен протокол и медицински документи, отразяващи състоянието на ищеца. Псочват практика на ВКС в тази насока.

На следващо място излагат, че непредставянето на банкова сметка от страна на ищеца, който желае да получи застрахователно обезщетение и е отправил към застрахователя писмена застрахователна претенция, има за последица единствено забава на кредитора по отношение на плащането, ако бъде постановен основателен отказ, като застрахователят не дължи законна лихва за забава върху дължимото застрахователно обезщетение /чл. 380, ал.3 КЗ вр. чл. 409 КЗ/. Считат, че такава лихва би се дължала, както е и в настоящата хипотеза, когато липсва мотивиран отговор от негова страна.

Посочват, че в случая ответникът дължи веднъж законната лихва, дължима от виновния водач /застрахования/, както и дължи законна лихва за собствената си забава, поради което с исковата молба претендират присъждане на законна лихва относно претърпените неимуществени вреди на основание чл. 429, ал. 3 от КЗ от датата на депозиране на извънсъдебната претенция - 31.10.2017 г. до окончателното ѝ изплащане, както и претендират присъждане на законна лихва съгласно чл.497, ал.1, т.1 от КЗ - застрахователят дължи законната лихва за забава върху размера на застрахователното обезщетение (главница и лихва по чл. 429, ал. 3 от КЗ), ако не го е определил и изплатил в срок считано от изтичането на срока от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, ал. 3 от КЗ - а именно от 21.11.2017 г. до окончателното ѝ изплащане.

По отношение на претенцията за неимуществени вреди във връзка с

претърпените телесни повреди в следствие на претърпяното ПТП, заявяват че непосредствено след инцидента на 24.08.2017 г. ищецът бил силно изплашен, държал се за лявото рамо, заедно с майка му отишли в полицейското управление, което се е намирало на мястото където е настъпил инцидента, а именно ул. „Момчилец“ № 16. Там те са се срещнали с полицейски служител и подробно са разказали за инцидента, оставили са велосипедите си. От силната болка ищецът започнал да плаче, казал на майка си, че го боли много лявата ръка. От извършения амбулаторен преглед в ФСМП - Луковит и направения рентген е установена контузия на раменна става, обсервацио-фрактурa, направена му е имобилизация. Вечерта на 24.08.2017 г. родителите на ищеца били силно притеснени от факта, че детето им изпитва силни и непоносими болки в областта на лявата ръка. Решили да се обалят на техен познат ортопед в гр. Плевен - д-р П., за да консултация и преглед. За съжаление същият бил в чужбина. На 25.08.2017 г. майката на ищеца - Л. Л. и Д. Л. отишли при личната лекарка на Д. за издаване на медицинско направление за консултация. На 28.08.2017 г. Д. заедно с родителите си отишъл в „ДИАГНОСТИЧНО КОНСУЛТАТИВЕН ЦЕНТЪР СВЕТИ ПАНТАЛЕЙМОН“ ООД в гр. Плевен, където е прегледан от д-р П., направена му е рентгенова снимка и е установено счупване на лявата ключица. Лявата ръка на ищеца била обездвижена с мека имобилизация тип „S“, която обуславя затруднение движенията на лявата ръка за 40 (четиридесет) календарни дни. Поради силните болки не са били малко дните, в които ищецът не е могъл да спи по цели нощи, имал ясен спомен за катастрофата, посттравматичен стрес, нервност, тревожност, което допринася за тежкото му психическо състояние. Наред с горното същият продължава да страда и от посттравматичен стресов синдром изразяващ се в безсъние, често главоболие, депресия, сънуване на кошмари, пресъздаващи моменти от произшествието и страх от движение по пътното платно. Излагат, че от настъпването на инцидента до настоящият момент Д. изпитва панически страх да доближава и кара колело, въпреки многобройните опити на родителите му да превъзмогне страха си. Убеден е, че карането на колело е много страшно и опасно занимание и не желае отново да изпита същите болка, уплаха и страдание.

Считат, че обезщетението, дължащо се от ЗАД „Алианц България“ АД, ЕИК: **** за компенсиране на неимуществените вреди, изразяващи се в болки и страдания, които ищецът е претърпял, търпи и ще продължава да търпи е в размер на 30 000, 00 (тридесет хиляди) лева.

Сочат, че търсеният размер на застрахователно обезщетение посочен по-горе, е справедлив и актуален и с оглед икономическото състояние, в което се намира Р.България и в никакъв случай, не е прекомерен, което подробно мотивират с нарастващата инфлация (включително „скрита“).

Молят да бъде постановено решение, с което да бъде осъдено ЗАД „Алианц

България“ АД, ЕИК: **** да заплати сумата от 30,000. 00 (тридесет хиляди) лева, представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания вследствие на претърпяното ПТП и настъпилите в пряка причинно-следствена връзка с него увреждания, ведно със лихва за забава върху посочената погоре сума, считано от датата на предявяване на застрахователна претенция - 31.10.2017 г., до окончателното ѝ изплащане съгласно чл. 429, ал.3 от КЗ, както и законна лихва върху размера на застрахователното обезщетение, което включва главница и лихва по чл. 429, ал.3 от КЗ, след изтичането на 15 работни дни от представянето на всички доказателства по реда на чл. 106, ал. 3 от КЗ, а именно - 21.11.2017 г. съгласно чл. 497, ал.1, т.1 от КЗ.

Представени са писмени доказателства и са направени доказателствени искания.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК е постъпил отговор на искова молба с вх.№ 451/ 24.01.2023 г. от ЗАД „Алианс България“ АД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление в гр. София, ул. „Сребърна" №16, чрез пълномощника адв. Я. В. А., в която оспорва изцяло предявените искове.

Посочва, че исковата молба е нередовна в частта, с която се претендира два пъти законна лихва за забава върху една и съща сума, както и че на ищеца следва да бъде указано да уточни основанието и размера на претенциите си, както и основанието, на което счита, че е допустимо да претендира законна лихва за забава върху законна лихва за забава. Моли съда да остави исковата молба без движение, доколкото невъзможността да се индивидуализират исковете срещу които ответникът следва да се защитава е нередовност на исковата молба, която затруднява защитата на ответника.

Излага, че увреденото лице има право да предяви пряк иск, едва след като процедурата по чл. 380 от КЗ е изчерпана и застрахователят е отказал да плати или не е платил в срок. В конкретния случай, ищецът не е представил всички документи, необходими за установяване на основателността и размера на претенцията, с оглед на което, в настоящия случай не е спазена процедурата за решаване на спорове по доброволен ред и исковата претенция е недопустима.

Във връзка с основателността на исковете, оспорва изцяло отговорността на Ц. К. Т. за настъпване на процесното пътнотранспортно произшествие. Счита, че последната не е реализирала виновно и противоправно поведение, в резултат на което да е причинено процесното ПТП. Оспорва твърдението, че ищецът е имал качеството пешеходец, доколкото от представените по делото доказателства се установява, че към момента на настъпване на ПТП, същият е управлявал велосипед, а не го е бутал. На следващо място, оспорва наличието на вина като субективно отношение и като елемент от фактическия състав на деликта в поведението на Ц. К. Т. при реализиране на произшествието, като счита, че процесното ПТП разкрива белезите на случайно събитие за водача Ц. К. Т. и тя е предприела всички възможни действия да избегне

удара, но същият е бил неизбежен. Оспорва механизма на настъпване на произшествието, описан в исковата молба, както и че твърдените в исковата молба вредоносни увреждания са в причинно-следствена връзка с процесното ПТП.

При условията на евентуалност прави възражение за съпричиняване на вредоносният резултат от страна на ищеца с правно основание чл. 51, ал. 2 от ЗЗД във връзка с чл. 125, ал. 3 от Семейния кодекс. Твърди, че ако ищецът и неговите родители, които имат задължение за осъществяване на надзор не бяха нарушили вменените им задължения да осъществяват надзор върху ищеца като участник в движението и не бяха позволили същият да извърши нарушение на чл. 107, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, то не би настъпил вредоносният резултат.

При условията на евентуалност, оспорва предявения иск за неимуществени вреди, като счита същия за изключително завишен в противоречие с принципа на справедливост, прогласен в чл. 52 от ЗЗД, доколкото в случая става въпрос за временно разстройство на здравето, неопасно за живота, като травмата е от такова естество, че се поставя единствено мека имобилизация.

Посочва, че при определяне на размера за неимуществените вреди меродавен момент е годината на увреждане, която в случая е 2017 г. и към този момент съдът следва да отчете икономическата конюнктура в страната.

Оспорва дължимостта на законна лихва за забава на основание чл. 497, ал. 1, т. 1 от КЗ, доколкото ищецът не е представил пред застрахователя всички необходими документи за определяне на размера на застрахователното обезщетение, от който момент тече срокът за произнасяне. Изтъква, че последният представен документ по сметата от страна на ищеца, е на 31.01.2022 г. Оспорва претенциите както за главница, така и за лихва, като погасени по давност.

Не оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ за лек автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“, с рег. № *****

Изразява становище по доказателствените искания на ищеца и прави от своя страна такива.

В законоустановения срок е постъпила допълнителна искова молба.

Поддържат всички доказателствени искания и ще се ползват от всички приложени писмени документи към исковата молба.

Относно механизма на произшествието и отговорността на водача на лек автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“, с рег. № *****, управляван от Ц. К. Т. сочат, че за механизма са ангажирали нужните доказателствени искания в исковата молба, а доколкото при деликтната отговорност вината се презумира, считат, че същата е налице. Позовават се на въведената от законодателя оборима презумпция по чл. 45,

ал. 2 от ЗЗД. Посочват, че приложените към исковата молба официални свидетелстващи документи, съгласно чл. 179 от ГПК имат обвързваща съда материална доказателствена сила относно фактите, осъществени от или в присъствието на длъжностното лице.

Мотивират, че претендираното обезщетение е напълно съобразено с характера и степента на настъпилите неимуществени вреди.

Във връзка с твърдяното съпричиняване от страна на пострадалото лице посочват, че за да е налице такова, като основание за намаляване на дължимото от застрахователя по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите обезщетение, е необходимо пострадалият обективно да е допринесъл с поведението си за вредоносния резултат, а не с условното и предполагаемото си поведение.

Поддържат само присъждането на законна лихва за забава върху сумата от 30,000.00 (тридесет хиляди) лева на основание чл. 429, ал. 3 от КЗ от дата на депозиране на извънсъдебната претенция - 31.10.2017 г. до окончателното ѝ изплащане, като заявяват, че не поддържат иска за присъждане законна лихва върху размера на застрахователното обезщетение, което включва главница и лихва по чл. 429, ал. 3 от КЗ, след изтичането на 15 работни дни от представянето на всички доказателства по реда на чл. 106, ал. 3 от КЗ, а именно - 21.11.2017 г. съгласно чл. 497, ал. 1, т. 1 от КЗ, като оттеглят същия и молят делото да бъде прекратено в тази му част.

Относно възражение на ответната страна излагат, че в обстоятелствената част на исковата молба подробно са аргументирали спазването на разпоредба на чл. 380, ал. 1 от КЗ. Молят съда да определи като безспорно и ненуждаещо се от доказване по смисъла на чл. 146, ал. 1, т. 4 от ГПК обстоятелството, че към датата на процесното ПТП задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите за процесното МПС - л .а. марка „Фиат“, модел „Пунто“, с рег. № *****, е била сключена в ответното дружество. Изразяват становище по направените доказателствени искания.

В законоустановения срок след размЯ. на книгата, по реда на чл. 373, ал. 2 от ГПК е постъпил допълнителен отговор, в който се поддържат направените искания и възражения.

При така изложените факти съдът приема, че спорът подлежи на разглеждане по реда на Глава Тридесет и втора - Производство по търговски спорове.

В съдебно заседание ищецът не се явява и не се представлява, представено е писмено становище, с което поддържат предявеният иск и бъде уважена претенцията им изцяло, претендират разноски по списък и адвокатско възнаграждение по реда на чл. 38, ал.2 от ЗА.

Ответното дружество се представлява от адв. Антонова Кьосева, моли да бъде

постановено решение, с което исквата претенция бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана, поради това, че от събраните по делото доказателства не се установява по безспорен начин вината на водача, както и причинната връзка между ПТП-то и уврежданията. При условията на евентуалност правят възражение за съпричиняване и считат, че претенцията е завишена. Позовават се на изтекла погасителна давност. Претендират и присъждане на направените по делото разноски, съобразно списък по чл. 80 от ГПК.

Съдът, като прецени доказателствата по делото и доводите на страните, в съответствие с разпоредбата на чл. 235, ал.2 ГПК, намира за установено следното:

От приложения констативен протокол за ПТП № 40/ 24.08.2017 година се установява, че на същата дата около 16 часа в град Луковит на улица „Момчилец“ № 16, водачът Ц. К. Т., управлявайки лек. автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“, с рег. № ***** поради непропускане на Д. М. Л., движещ се от дясно наляво на пешеходна пътека тип „Зебра“ и реализира ПТП с него.

По случая е образувано ДП № 213/ 2017 г. по описа на РУ - Луковит.

В констативния протокол е отразено, че процесният автомобил, има активна застраховка, валидна до 01.10.2017 година - застрахователна полица № BG/01/ ***** с ответното дружество ЗАД „Алианц България“ АД, в т.ч. към момента на ПТП-то.

Представен е заверен препис от амбулаторен журнал фиш на Център за спешна медицинска помощ, филиал Луковит, от 24.08.2017 година, в който е отбелязано, че в 16.30 часа е извършен преглед на Д. М. Л., 8 годишен от град Луковит, с „Контузия на раменна става. Обсервацио-фрактура. Извършена е консултация с дежурен хирург от МБАЛ ЕООД – Луковит. В приложените амбулаторни листи е отбелязана диагноза: счупване на ключица.

По повод заявената от ищеца, чрез законните му представители, писмена претенция вх. № 200-00-4606/ 31.10.2017г. за изплащане на обезщетение в размер на 30 000 лева за понесените от него неимуществени вреди, е образувана Щета № 100017217501074, видно от разменената между страните кореспонденция. С писмо изх. № 1-101-4101-7952#11/ 06.12.2021 г. застрахователното дружество е уведомили пълномощника на ищеца, че не са определили и изплатили застрахователно обезщетение, поради това, че преписката не е окомплектована с нужните документи.

По делото са събрани гласни доказателства – показанията на свидетелите Ц. К. Т. и П. Й. Й..

Св. Т., водач на МПС-то, с което е причинено ПТП-то, посочва, че на 24 август 2017 г. се прибирала от работа, около 16 часа с личния си автомобил и пред полицията в Луковит един бус излязъл от дясната ѝ страна. Пояснява, че се движила в посока Плевен – София. /, а автобусът спрял на площада, тъй като пътното платно не било обозначено, а продължава в един голям площад. Движението било двупосочно, защото ремонтирали централния път. Бусът спрял пред пешеходната пътека, която продължавала в площада, като тя сметнала, че спрял за паркиране и намалила скоростта. Бавно потеглила, но не видяла пешеходци и по средата на пешеходната пътека чула удар в десния ѝ калник на колата в предната част. Спряла веднага, слезла и до колата стояло момче на 7-8 годишна възраст. Попитала го „има ли ти нещо“, то не ѝ отговорило. Посочва, че е медицинско лице и според нея детето било добре. Майката дошла от някъде, хванала детето, взела колелото и тръгнала нагоре по площада. След

това те са отишли в полицията, извикали и нея, тествали я за алкохол и я разпитали.

Твърди, че не се движила зад буса, тъй като той излязъл отдясно, без да спре на стопа и за съвсем кратко време се движил и спрял.

Свидетелят Й. посочва, че по спомен произшествието било 2017 – 2018 г. По това време работел като служител към Пътна полиция на длъжност „младши автоконтрольор“ в РУП - Луковит. Било през следобедните часове, когато били извикани от граждани, че на паркинга пред входа на РУП на пешеходната пътека е станало произшествие с дете с велосипед. Детето било на видима възраст може би 9 - 10 г. с велосипед и по данни на жената, която го придружавала при пресичане на пешеходната пътека, управлявайки велосипеда, било блъснато от червен на цвят лек автомобил. Удара между детето и автомобила и станал в предната част с предната гума на колелото и то паднало от удара. Имало деформации по предната гума на колелото, които удостоверявали, че е имало съприкосновение с друг обект. Тъй като в тази част на града имало видеонаблюдение. Изгледали записа и така установили кой е автомобила и водача. Обадили й се по телефона да се върне в РУП, тъй като тя не била на място на ПТП-то. След около 50 минути до час дошла притеснена и казала, че на детето му нямало нищо. Междувременно извикали екип на Бърза помощ, понеже детето се оплаквало от болки в едното рамо и го транспортирали в болницата в Луковит. Св. Т. обяснила, че е имало съприкосновение между тях, но си е помислила, че му няма нищо, че само е паднало колелото и си е тръгнало. Няма спомен какво е описал в протокола, но го поддържа. На видеозаписа се виждал автомобила, който се движел в посока от Плевен към София. Автомобилът се движел в неговата си лента. Пояснява, че на мястото на инцидента от дясната страна на платното за движение има голям паркинг, който е на едно ниво с пътната настилка. Няма тротоар и бордюр, само е начертано, че има паркинг и съответно там е поставена и пешеходна пътека. Сочи, че автобусът тръгнал да влиза в паркинга, а автомобилът на свидетелката идвал зад автобуса и продължава в нейната си посока. Счита, че автобусът нарушавал видимостта на този водач към движещия се велосипедист от дясно наляво по пешеходната пътека. Изпреварване и навлизане в другото платно няма. Червеният автомобил не е отклонявал посоката си и се е движил в собственото си платно. На записа не се вижда дали момчето е управлявало велосипеда. По данни на майката той е карал велосипеда и тя е била след него.

От назначената автотехническа експертиза, допълнена в съдебно заседание се установява механизмът на ПТП-то: На 24.08.2017 г. около 16,00 часа в гр. Луковит, ул. „Момчилец“, при управление на лек автомобил марка „Фиат Пунто“ с рег. № ОВ 89-63АХ, Ц. К. Т. от гр. Луковит при преминаване покрай спрял в дясно товарен автомобил (бус), удря движещото се с велосипед по пешеходната пътека малолетно дете Д. Л.. Вследствие на удара детето паднало от велосипеда и получило телесни увреждания.

Велосипедистът се появява на пешеходната пътека в полезрението на Т., преминавайки пред преден ляв край на буса. В този момент тя минава покрай буса и не успява да реагира, като велосипеда се удря в предна дясна част на автомобила с предното си колело. От получената кинетична енергия велосипедистът пада по посока на движението на лекия а-л и получава травми.

Според експерта непосредствено преди удара автомобила се е движил със 20.66 км/ч и не е имал възможност да спре в момента в който е видял велосипедиста.

При отговор на поставена от ответното дружество задача, вещото лице е посочило, че велосипедистът Д. Л. е имал техническа възможност да предотврати ПТП, като слезе от велосипеда и бутайки го да премине пеша през пешеходната пътека, като преминавайки до предната лява ъглова част на спрелия товарен автомобил /бус/ да спре и се огледа за наличие на други МПС в близост до пешеходната пътека, които биха създали опасност за неговото движение.

Ударът е предотвратим за пешеходеца /ако бута велосипеда/ при оглеждане в двете посоки на улицата за идващи автомобили, изчакване тяхното преминаване, ако има такива и след това да предприеме пресичане.

Водачът на лекия а-л го е възприел значително по-напред по улицата, преди достигане на пешеходната пътека, т. е. на разстояние по-голямо от опасната зона за спиране - 9,29 м.

Отстоянието на л. а. "Фиат Пунто" с рег. № ОВ 89 63 АХ до мястото на удара от момента, в който водачът е имал техническа възможност да възприеме велосипеда е: 5,45 м. Опасна зона за спиране на велосипедиста е: 3,07 м.

По делото е назначена и изслушана съдебно-медицинска експертиза, съгласно чието заключение по писмени данни се касае за ПТП, при което на Д. М. Л. на осем години е причинено травматично счупване на лявата ключица, с последващо консервативно лечение – мека ес-образна превръзка, което обуславя затруднение движението на лява ръка и ляв раменен пояс. Експертът посочва, че това счупване се съпровожда от болки при движения със значителен интензитет, който отслабва при правилен режим и правилно лечение, и спазване указанията от лекарите, и отзвучават в рамките на 10 – 15 дни. По делото не са установени нови прегледи след пълното възстановяване от тази повреда, няма данни за остатъчни явления от тази повреда.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема, че е сезиран с пряк иск от увреденото лице срещу застрахователя по чл. 432 от Кодекса за застраховането и по чл. 86 от ЗЗД за заплащане на обезщетение в размер на 30 000 лева за причинените на Д. М. Л. неимуществени вреди, изразяващи се в претърпени болки и страдания, вследствие на причинените му телесни увреждания: разместена фрактура на лява ключица, при претърпяното на 24.08.2017 година около 16 часа в град Луковит на улица „Момчилец“ № 16 ПТП, при което водачът Ц. К. Т., управлявайки лек. автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“, с рег. № ***** поради непропускане на Л., движещ се от дясно наляво на пешеходна пътека тип „Зебра“, ведно със законна лихва върху сумата, считано от 31.10.2017 година до окончателното изплащане, ведно с разноските по делото.

Съгласно разпоредбата на чл. 429, ал. 1 КЗ, с договора за застраховка "Гражданска отговорност" застрахователят се задължава да покрие в границите на определената в договора застрахователна сума отговорността на застрахования за причинените от него на трети лица имуществени и неимуществени вреди. При действието на чл. 432, ал. 1 КЗ увреденият, спрямо който застрахованият е отговорен,

има право да иска обезщетението пряко от застрахователя, при наличието на валиден договор за застраховка "Гражданска отговорност" по отношение на управлявания от причинителя на деликта автомобил, при спазване изискванията на чл. 380 – да отправи към застрахователя писмена застрахователна претенция. За да бъде ангажирана отговорността на застрахователя по договора за застраховка, следва да бъдат установени и елементите на фактическия състав на непозволеното увреждане по чл. 45 ЗЗД по отношение на прекия причинител на вредите.

В конкретния казус не се спори, че е налице валиден договор за застраховка „Гражданска отговорност“. По делото са представени доказателства, че е изпълнена процедурата по чл. 380 от КЗ, с оглед разменената между страните кореспонденция във връзка с писмена претенция вх. № 200-00-4606/ 31.10.2017г. за изплащане на обезщетение в размер на 30 000 лева за понесените от него неимуществени вреди, и образувана Щета № 100017217501074. С писмо изх. № 1-101-4101-7952#11/ 06.12.2021 г. застрахователното дружество е уведомило пълномощника на ищеца, че не са определили и изплатили застрахователно обезщетение, поради това, че преписката не е окомплектована с нужните документи.

Съгласно разпоредбата на чл. 496 от КЗ срокът за произнасяне по претенцията е три месеца от нейното предявяване. Процесуална предпоставка увреденото лице да предяви претенцията си за плащане по съдебен ред е: застрахователят да не плати в срока по чл. 496; да откаже да плати обезщетение, или ако увреденото лице не е съгласно с размера на обезщетението – чл. 498, ал. 3 от КЗ.

За да се ангажира отговорността на застрахователя по договор „Гражданска отговорност“, следва да се установят кумулативните предпоставки за наличие на деликтна отговорност по чл. 45 от ЗЗД на застрахования - противоправно деяние (действие или бездействие), вреда, причинна връзка и вина. В конкретния случай тези елементи от фактическия състав на чл.45 от ЗЗД следва да бъдат установени в настоящото производство.

От събраните по делото писмени и гласни доказателства, както и от заключенията на съдебно-автотехническата експертиза лекият автомобил е бил управляван от св. Ц. К. Т. и причина за настъпването на ПТП-то е несъобразена с пътната обстановка скорост, като водачът е нарушил чл. 20 от Закона за движението по пътищата, който задължава водачите непрекъснато да контролират пътните превозни средства, които управляват, както и при избиране скоростта на движението да се съобразяват с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и на превозното средство, с превозвания товар, с характера и интензивността на движението, с конкретните условия на видимост, за да бъдат в състояние да спрат пред всяко предвидимо препятствие. Водачите са длъжни да намалят скоростта и в случай на необходимост да спрат, когато възникне опасност за движението. От данните по делото се установява, че при приближаване към пешеходната пътека Т., не е имала пълна видимост към пешеходната пътека, поради спрелия на един метър от нея товарен автомобил (бус) пешеходната. При това положение, същата е следвало да намали скоростта до такава, при която при внезапно възникване на опасност да може да спре. В случая същата е карала с по-висока скорост, макар и в разрешената граница, която съобразно конкретната пътна обстановка не ѝ е позволила да спре и предотврати произшествието. В този смисъл е налице противоправно поведение, като вината предвид нормата на чл. 45, ал.2 от ЗЗД на делинквента се предполага до доказване на противното. От събраните по делото доказателства тази презумпция не е оборена.

Безспорно се установява и настъпилата вреда, в резултат на причиненото от Т. ПТП.

Предвид наличието на валидна застраховка на автомобила, с който е причинено процесното ПТП и доказаната деликтна отговорност на застрахования, са налице са предпоставките за ангажиране на отговорността на застрахователя.

Съгласно разпоредбата на чл. 51 от ЗЗД се дължи обезщетение за всички вреди, които са пряка и непосредствена последица от увреждането. В конкретния случай ищецът е предявил претенция за обезщетение на претърпени неимуществени вреди в размер на 30 000 лева.

Причинната връзка между деянието и вредите се установяват от заключението на назначената по делото съдебно-медицинска експертиза, както и от събраните гласни доказателства. От заключението на експерта се установяват причинените на Д. М. Л. телесни увреждания - травматично счупване с разместване на лява раменна става, което обуславя затруднение движението на лява ръка и ляв раменен пояс - разстройство на здравето временно и неопасно за живота. Според заключението това счупване се съпровожда от болки при движения със значителен интензитет, който отслабва при правилен режим и правилно лечение, и спазване указанията от лекарите, и отзвучават в рамките на 10 – 15 дни. Няма данни за последващи усложнения.

При определяне на справедлив размер по смисъла на чл. 52 от ЗЗД на обезщетението на неимуществени вреди, съдът следва да съобрази конкретните обстоятелства по всеки отделен случай, а именно характерът на причинената телесна повреда, естеството и интензивността на претърпените болки и страдания, периода на пълното възстановяване на пострадалия, общественно-икономическите условия и към момента на настъпване на увреждането и др.

В конкретния случай, вследствие на претърпяното пътно-транспортно произшествие ищецът е получил травматично счупване с разместване на лява раменна става. Лечението е консервативно. Пострадалият е търпял болки и страдания в продължение на 10-15 дни.

Съдът съобразява характера на причинените телесни увреждания, продължителността на страданието - болките са в продължение на 10-15 дни, лекува се консервативно, както и че няма данни по делото, да е търпял повече от обичайните болки, липса на оперативни интервенции и свързаните с тях допълнителни болки и страдания, не е имало открита фрактура, няма да останат обезобразяващи белези, липсата на доказателства за психични страдания, надвишаващи нормалните при такъв вид стресова ситуация.

С отговора на исковата молба е направено възражение за изтичане на погасителна давност по отношение на претендирана главница и лихва. Съгласно чл. 378, ал.2 от Кодекса за застраховането правата и задълженията по застрахователния договор по преки иски по застраховки "Гражданска отговорност" във връзка със застрахователното обезщетение или сума се погасяват с 5-годишна давност, считано от датата на настъпване на застрахователното събитие в случая 24.08.2017 година. Предвид на това, че давността за вземането на увреденото лице по пряк иск срещу застрахователя спира да тече от датата на предявяване на претенцията пред застрахователя до датата на получаването на произнасянето на застрахователя по чл. 108, ал. 1, съответно до изтичане на максималния срок за произнасяне по чл. 108, ал. 2, 3

или 5, която от двете дати е по-ранна, то в случая погасителната давност върху главницата не е изтекла. По отношение на претендираните лихви. Вземанията за лихви върху застрахователното обезщетение се погасяват с тригодишна погасителна давност – чл.378, ал.8 от КЗ. В случая искът е предявен на 21.06.2022 година, поради което искът за присъждане на законна лихва е основателен от 21.06.2019 година до окончателното плащане на задължението по главницата.

Ответникът е направил възражение за съпричиняване вредоносния резултат от пострадалото дете, изразяващо се в това, че същото е нарушило правилата за движение – чл. 107, ал.1, т.2 от ЗДвП като е управлявал велосипеда на пешеходната пътека, а не го е бутал и в този смисъл не е имал качеството на пешеходец, евентуално нарушение на чл. 113, ал.1, т.1 и чл. 114, ал.1, т.1 и 3 от ЗДвП, като е предприел пресичане при ограничена видимост и е изскочил внезапно на пътното платно. Освен това изтъква, че родителите не са осъществили дължимия надзор на малолетното дете по смисъла на чл. 125, ал.3 от СК. Съгласно практиката на ВКС съпричиняването, като принос на пострадалия за настъпването на общественоопасните последици, винаги има обективен характер, т.е. вината не е елемент от този принос. Приема се, че съпричиняване може да има, и от страна на малолетно дете или невменяемо лице, въпреки, че те не носят наказателна отговорност. (ТР № 88 от 12.09.1962 г. на ОСГК на ВС; ППВС № 17/63 г.; решение № 165 от 26.10.2010 г. по т. д. № 93/2010 г. на ВКС, II т. о.; решение № 44 от 26.03.2013 г. по т. д. № 1139/2011 г. на ВКС, II т. о.; ТР № 1/2014 г. от 23.12.2015 г. на ОСТК на ВКС. В конкретния случай, от заключението на САТЕ, както и то събраните по делото доказателства се установява, че детето е пресичало на пешеходната пътека, управлявайки велосипеда. Съгласно § 6, т. 10 и 19 от ДР на ЗДвП велосипедът е пътно превозно средство и като такова не трябва да се придвижва по пешеходна пътека, тъй като същата е част от пътното платно за движение, предназначена за преминаване на пешеходци - § 6, т. 54 от ДР на ЗДвП. При действието на чл. 81, т. 5 от ЗДвП на водачите на двуколесно превозно средство (с изключение на велосипедисти на възраст до 12 години) е забранено да го управляват по площите, предназначени само за пешеходци. В конкретния случай към датата на ПТП-то детето е било на 8 години, т.е. за него важи изключението за горното правило. В тази ситуация за регулация на движението важат правилата, установени в чл. 113 и чл. 114 от ЗДвП и по-конкретно чл. 113, ал.1, т. 1 и чл. 114, т.т. 1 и 2 от ЗДвП, с оглед данните, че на разстояние един метър от пешеходната пътека е имало спряло неизвестно МПС.

Съдът, като съобрази механизма на настъпване на процесното ПТП съгласно приетата САТЕ, както и показанията на свидетелите - очевидци, че детето внезапно е навлязло в лентата за движение на водача при ограничена видимост, както и установеното по силата на чл. 125, ал. 3 СК задължение на родителите да осигуряват постоянен надзор по отношение на своето малолетно дете, от една страна, а от друга задължението на водача на процесното МПС по чл. 20, ал. 2 и чл. 117 ЗДвП, счита, че степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищеца е 50 % .

При съобразяване тези обстоятелства, както и обществено-икономическите условия към момента на настъпване на увреждането и общественото възприемане на справедливостта, съдът счита, че адекватно за репарирание на търпените от ищцата неимуществени вреди е обезщетение в размер на 10 000 лева, като при отчитане на степента на съпричиняване, следва да бъде присъдена сума в размер на 5 000 лева в

останалата част до претендирания размер на сумата от 30 000 лева, като неоснователна и недоказана следва да бъде отхвърлена.

Предвид акцесорния си характер основателен и доказан е и искът за присъждане на законна лихва, считано от 21.06.2019 година, с оглед направеното възражение, която лихва се дължи от застрахователя при действието на чл. 497, ал.1, т.2 от КЗ, вр. чл.378, ал.8 от КЗ.

При този изход на производството на основание чл. 78, ал.6 от ГПК ответникът следва да заплати по сметка на Окръжен съд – Ловеч държавна такса върху размера на уважената сума – 200 лева. Възнаграждението на адв. Д. следва да се определи съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА и при съобразяване на уважената част от иска, на основание чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 на ВАС (ред. Д В бр. 68 от 31.07.2020 г.) предвид датата на упълномощаването и извършването на процесуалните действия), в размер на 696 лева с вкл. ДДС, която се възложи в тежест на ответника. Разноски в производството е направил и ответника за адвокатско възнаграждение в размер на 3 180 лева, с вкл. ДДС, 291.67 лева за експертизи и 83.33 лева депозит за свидетел, съобразно отхвърлената част на иска, поради което ищецът следва да заплати на ответника с оглед частичното уважаване на претенцията му разноски общо в размер на 3 555 лева.

Водим от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗАД „Алианц България“ АД, ЕИК ****, с адрес гр. *****, съдебен адрес *****, Адвокатско съдружие "Си Ем Ес София" на основание чл.432 от Кодекс за застраховането и чл.86 от ЗЗД, **да заплати** на Д. М. Л., ЕГН *****, адрес: *****, като непълнолетен със съгласието на майка си и законен представител Л. Б. С. – Л., ЕГН *****, адрес: гр. Луковит, ул. „Княз Борис I“ № 43, със съдебен адрес: ***** сумата от **5 000 (пет хиляди) лева**, платима на основание чл. 130 от СК на открита сметка на непълнолетното дете, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени **неимуществени вреди** - болки и страдания, вследствие на причинените му телесни увреждания: разместена фрактура на лява ключица, при претърпяното на 24.08.2017 година около 16 часа в град Луковит на улица „Момчилец“ № 16 ПТП, причинено от лек автомобил марка „Фиат“, модел „Пунто“, с рег. № *****, управляван от Ц. К. Т., ведно със законните лихви от 21.06.2019 година чл. 497, ал.1, т.2, вр. чл.378, ал.8 от КЗ, като искът за сумата от 25 000 лева до претендираната сумата от 30 000 лева, ведно със законната лихва, считано от 31.10.2017 година до 20.06.2019 година, като неоснователен и недоказан **отхвърля**.

ОСЪЖДА ЗАД „Алианц България“ АД, ЕИК ****, с горните данни, на основание чл. 78, ал.6 от ГПК, да заплати на по сметка на Окръжен съд Ловеч, държавна такса върху размера на уважената сума – 200 (двеста) лева.

ОСЪЖДА ЗАД „Алианц България“ АД, ЕИК ****, с горните данни, на основание чл. 78, ал.6 от ГПК, да заплати на адвокат Н. Н. Д., със служебен адрес: *****, адвокатски хонорар на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от Закон за адвокатурата, в размер на 696 (шестстотин деветдесет и шест) лева с вкл. ДДС.

ОСЪЖДА на основание чл.78, ал. 3 от ГПК Д. М. Л., като непълнолетен със съгласието на майка си и законен представител Л. Б. С. – Л., с горните данни, да заплати на ЗАД „Алианц България“ АД, ЕИК ****, с горните данни, 3 555 (три хиляди петстотин петдесет и пет) лева, разноси по делото, съобразно отхвърлената част.

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Апелативен съд-Велико Търново в двуседмичен срок от получаване на съобщението от страните.

Съдия при Окръжен съд – Ловеч: _____